

[Riishøj]

medvirke til en udvikling i de østeuropæiske lande, så vi forebygger den store tilgang af økonomiske flygtninge, som vi oplever fra de østeuropæiske lande, helt aktuelt fra Albanien, men som kan tage et gigantisk omfang de næste år, hvis vi ikke får løst disse problemer.

Vi lægger størst vægt på bemærkningerne til forslaget, for vi mener ikke, det er noget problem at få en sådan oversigt den 1. maj, og vi har jo allerede fået en hel del oversigter.

Jeg mener også, at tiden er inde til – og det kunne passende gøres til efteråret – her i Folketinget i form af en forespørgsel at gøre status over udviklingen i de østeuropæiske lande og de bistandsformer, der ikke har været rigtige, se på det erfaringsmateriale, vi har. For mig at se har man hidtil været noget overoptimistiske med hensyn til private investeringer i de østeuropæiske lande. Man må ikke glemme, at de østeuropæiske lande slet ikke har infrastrukturen for en markedsøkonomi, og mange af problemerne i forbindelse med at få danske virksomheder, vestlige virksomheder, til at etablere sig er meget, meget store. Derfor er der nok nogle vestlige lande, som simpelt hen subsidierer eksporten meget væsentligt. Østrig, Vesttyskland, nu Tyskland, og også Sverige yder givetvis store statssubsidier til etablering i de østeuropæiske lande, hvorimod vi nok ikke i Danmark har tradition for gennem statssubsidier at skaffe os en markedsadgang.

Men der er grund til at gøre status. Der er for mig at se ingen tvivl om, at man nok i højere grad skulle have satset på infrastruktur, på simpelt hen at få et transport- og kommunikationssystem op at stå i disse lande og så vente lidt med private investeringer ud fra den betragtning, at de er meget vanskelige at gennemføre. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får en sådan debat, og jeg synes, det ville være passende at gøre status til efteråret.

De intentioner, som ministeren ridsede op med hensyn til Østersøregionen og med hensyn til bruger kredsen, synes jeg lyder fornuftige, og de vil kunne danne baggrund for, at vi nok kan fortsætte enigheden om principperne for Østlandebistanden også i fremtiden.

Kirsten Madsen (FP):

Jeg blev ligefrem inspireret af de sidste bemærkninger fra SF om infrastruktur, og jeg kan berolige SF med, at Østeuropa ifølge den konference, jeg var med til i forrige uge, er meget

stærkt optaget af at få en infrastruktur i gang, og at de rent faktisk er ret langt fremme. Det er det spørgsmål, de selv har taget fat på først, så vi behøver vist ikke at nære så store bekymringer, som der blev givet udtryk for her.

Det radikale beslutningsforslag, nr. B 50, hvori der ønskes, at regeringen inden 1. maj 1991 skal fremsætte et beslutningsgrundlag for Folketinget om finansiering af det fremtidige samarbejde med de østeuropæiske lande, kan Fremskridtspartiet godt forstå. Men at den hidtidige politik vedrørende ulandsbistanden fastholdes, samt at besparelser på forsvaret medgår til finansiering af udviklingsmidlerne til de østeuropæiske lande, finder Fremskridtspartiet urealistisk især med henblik på den lige overståede Golfkrig. Det må og skal være det danske Folketings fornemste opgave at beskytte Danmark og bevare Danmark for det danske folk; det er rent faktisk det, vi er valgt til.

Det er en relevant ting at ønske at vide, hvilke beslutningsprocedurer regeringen vil følge, når forslag om bidrag til østeuropæiske lande drøftes i internationale forsamlinger. Det er også nødvendigt, at Folketinget har en samlet oversigt over de foranstaltninger, der er truffet beslutning om. Det relevante er imidlertid, at Folketinget er med i beslutningsprocessen, så derfor er det naturligvis regeringens pligt at fremlægge principper for prioritering af og procedure for fremtidige beslutninger og tilsagn. Det burde være en selvfølge og ikke noget, der skulle fremsættes beslutningsforslag om. Jeg tror i øvrigt også, det ville have været en selvfølge.

Ligeledes burde det være en selvfølge, at de principper, der skal gælde for fordeling af udviklingsmidler til de enkelte lande, til forskellige sektorer, er Folketinget bekendt. Danmark bidrager i forvejen i flere forskellige sammenhænge til udviklingen i de østeuropæiske lande, fremgår det af Økonomisk Oversigt for oktober 1990. Hvor meget mener man at Danmark kan blive ved med at bidrage med, når vor gæld til udlandet er så høj, og når vore gamle skal leve for så små almisser, som det er tilfældet i dag?

Fremskridtspartiet mener i øvrigt, at mange af Danmarks problemer kan løses ved at hæve den skattefri bundgrænse for de personlige skatter, så vi internationalt kan blive mere konkurrencedygtige.